

Els Pastorets amb Pep Massanet tornen a l'escenari

Assumpció Vila / Fotos: Gerard Puigmal

Encara que TV3 ens recordi que la tradició dels Pastorets és molt catalana i els modernitzi amb una nova versió de Xavier Bru de Sala, qui ha mantingut en escena aquesta tradició durant anys i panys han estat els grups amateurs com el de Teatre a les Fosques, els quals han recollit el testimoni del grup de teatre del Centre Parroquial. Fa tres anys, quan en Pep Massanet es va fer càrrec de la direcció del grup, es va tornar al llibret original de Josep M. Folch i Torres, en la versió femenina adaptada d'en Lluquet i la Farigola. Dos anys més tard, després de l'experiència de Meritxell Faixedas, la qual va poder comptar amb un Rovelló, s'ha tornat a la versió més femenina dels Pastorets, amb Farigola (Elena Cairó), Satanassa (Rosa M. Marcos), Lucifer (Laura Pijuan), l'arcàngel Sant Miquel (Meritxell Pla) i les Fúries ballant el thriller de Michael Jackson. (It's close to midnight and something evil's lurking in the dark...), amb Ariadna Martínez, Cristina Capell, Cristina Prunell, Laura Puigmal, Mariona Carretero, Sílvia Cros i Andy Rivas.

Repeteixen en el seu paper de Getsè, en Lluís Cañigüeral, de Jeremies en Joan Puigmal, de Simeó en Jaume Capell, la Rosa Soler que fa de padrina i també de Marta, i han canviat

papers en Jordi Pla, el qual s'estrena com en Lluquet i en Santi Palomeras de Jepó, després de molts anys de ser un dimoni. Les que havien estat fures, Laura Planella i Laura Fructuoso, ara han debutat com a Isabeló i la Verge Maria.

En escena, alguna novetat: el decorat floral de fons, obra de l'Edgar Massegú, el nou vestuari de les Fúries, aquesta vegada amb un look més esparracat i menys sexy que l'any passat i l'ambientació de la sala de la caldera, molt més tenebrosa. I Satanassa, torna a ser la dimoni motera que fuig d'escena amb la seva Harley (s'entén).

Tant la rotació dels personatges, com les millores en escenografia i música són un atractiu pel públic que repeteix cada any i també pels mateixos actors, que acaben trobant el seu millor registre i no es queden encotillats en un paper designat als inicis.

Esperem tornar-los a veure el proper any, per copsar les novetats del vestuari i del maquillatge (genial), els nous actors i actrius (a ser possible del poble), les millores en el teatre (la sala d'espera) i de passada per veure si s'arreglen els problemes tant de calefacció com d'horaris, per donar cabuda a tots els grups que necessiten assajar dalt de l'escenari. ■

